

Grupp 2

FCI-nummer 247

FCI-standard på franska publicerad 2003-05-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2003-03-25

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2011-11-29

AÏDI

(Chien de Montagne de l'Atlas (Aïdi))

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

AÏDI

**Ursprungsland/
hemland**

Marocko

Användningsområde

Herde- och vakthund

FCI-klassifikation

Grupp 2, sektion 2:2

Bakgrund/ändamål

Aïdi finns sedan lång tid tillbaka i bergen och på slätterna i Nordafrika. För närvarande finns rasen i ett stort antal i Atlasbergen i Marocko, som utarbetat standarden. Rasen lever med de halvnomadiska herdefolkerna i bergsmassiven och har till uppgift att skydda sin husbondes tält och ägodelar och även boskapen mot vilda djur. Det finns ingen vallhund i Atlasbergen, den marockanska hunden som lever i dessa berg har aldrig vaktat hjordar på det sätt som man avser i Europa (att föra en hjord).

Helhetsintryck

Aïdi skall vara kraftig och mycket robust. Den utmärker sig för sin styrka och rörlighet. Rasen skall vara muskulös, senig och kraftigt byggd utan att vara tung på något vis. Den skall ha en tät päls som skyddar såväl mot sol som mot kyla. Pälsen skyddar i de strider som rasen är avsedd att utstå med schakal och övriga rovdjur. Blicken skall vara livlig, rättfram och bestämd såsom det anstår en vaksam hund alltid redo att vakta. I vissa trakter i Marocko har man för vana att kupera öron och även svansar på arbetande hundar.

**Viktiga
måttförhållanden**

Kroppslängden (mätt från skulderleden till sittbensknölen) skall förhålla sig till mankhöjden som 10:9.

Bröstdjupet skall förhålla sig till mankhöjden som 1:2.

Nospartiets längd skall förhålla sig till huvudets längd som 11:24.

Skallens längd skall förhålla sig till sin bredd som 1:1.

Uppförande/karaktär

Aïdi är mycket trogen, vänlig och foglig mot sin ägare och dennes familj. Rasen har en utpräglad vakt- och skyddsinstinkt. Den är hela tiden vaksam och avgör instinktivt hur överhängande eller stor en fara är och handlar effektivt därefter.

Huvud

Huvudet skall vara kraftigt, brett och välproportionerligt till kroppens helhet. Hela huvudet skall vara koniskt. Det har inga rynkor och dess muskler är inte tjocka. Okbågarna skall inte vara utmejslade och förbinder på samma plan, utan brytning, skallen med nospartiet.

Skallparti	
Skalle	Skallpartiet skall vara platt, brett och ha en lätt markerad mittfåra. Nackknölen skall synas men vara föga markerad.
Stop	Stopet skall vara föga markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart eller brun i harmoni med pälsfärgen och tillräckligt bred. Näsborrharna skall vara väl öppna.
Nosparti	Nospartiet skall vara koniskt som hela huvudet. Det skall vara något kortare än skallen. Pannavsatsen skall vara föga markerad och sluttande.
Läppar	Läpparna skall vara torra, strama och svarta eller bruna i enlighet med pälsfärgen.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara starka med väl placerade, kraftiga, vita och regelbundna tänder. Bettet skall sluta i ett tångbett (framtänderna möter varandra). Saxbett eller omvänt saxbett, utan att framtänderna förlorar kontakt med varandra tolereras.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och mörka i färg som varierar med pälsfärgen mellan mörk bärnstensfärg och gyllene brunt. Ögonkanterna skall vara lätt snedställda och väl pigmenterade. Mot ljus päls ter de sig sminkade. Blicken skall vara mycket livlig, uppmärksam och forskande.
Öron	Öronen skall vara medellånga och lätt rundade i spetsarna. Öronen skall vara ansatta snett så att skallen framhävs. De skall bäras halvresta, upprätta framåt när hunden är uppmärksam och ibland lagda bakåt i vila.
Hals	Halsen skall vara kraftig, väl musklad och utan hakpåse.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen skall vara lätt nedsänkt utan att vara svankryggig.
Rygg	Ryggen skall vara bred, måttligt lång och mycket muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kraftfullt, mycket muskulöst och lätt välvt.
Kors	Korset skall vara harmoniskt sluttande. Höftbensknölarne skall vara mycket framträdande.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara tillräcklig bred, mycket lång och ordentligt djup så att den når åtminstone ner till armbågarna. Revbenen skall vara lätt välvda.
Underlinje och buk	Buken skall vara uppdragen utan överdrift bakom de falska revbenen.
Svans	Svansen skall vara lång och nå åtminstone till hasorna. Den skall vara ansatt i förlängningen av korsets linje och i vila bäras lågt i form av en kroksabel. Svansen skall ha mycket tjock päls och den täta plymen är ett utmärkande drag hos rasen. I rörelse bärs svansen mer upprest. Svansen får inte permanent bäras rullad in över ryggen.
Extremiteter	
Framställ	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara snedställda. Manken skall framträda tydligt. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara 100 grader (ungefär).
Överarm	Överarmarna skall vara kraftiga, muskulösa, snedställda och ligga tätt intill bröstkorgen.
Underarm	Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme och måttlig muskulatur.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara korta och nästan lodräta.
Framtassar	Framtassarna skall vara något runda med kraftiga trampdynor och starka klor vars färg beror på pälsfärgen.
Bakställ	
Helhet	Vinklarna i knäleden och i hasleden skall vara öppna vilket gör korset upphöjt och att ryggen sluttar mot manken.
Lår	Låren skall vara väl musklade utan att vara tunga och de skall vara tämligen långa.
Baktassar	Baktassarna skall vara något runda med kraftiga trampdynor och starka klor vars färg beror på pälsfärgen.
Rörelser	Rörelserna skall i skritt, trav och galopp ha tillräckligt långt steg och inte vara höga. Den vanliga gångarten är kort snabbt enspårigt trav. I denna gångart verkar rasen kunna röra sig outtröttligt.

Hud

Huden skall vara elastisk och motståndskraftig.

Päls**Pälsstruktur**

Pälsen skall vara tjock, tämligen grov och cirka 6 cm lång. I ansiktet och på öronen skall den vara kort och finare. På hals och under strupe skall en krage bildas särskilt hos hanhundar. Baksidorna på låren och svansen skall vara täckta av mycket ymnig och mycket lång päls.

Färg

Pälsfärgen varierar mycket.

Fawn: i alla nyanser från blekt sandfärgat till mörkt rött. Färgen kan förekomma som brindle, skuggad eller med mantel i vilken nyans som helst. Manteln kan vara mycket utbredd.

Brun: alltifrån beige till ton av bränt bröd. Hundar med ljusare färger kan ha en brun mantel i mörkare färg.

Svart.

Alla dessa färger kan ha vita tecken. De kan vara från några smärre tecken till omfattande vita tecken. Läppar och nostrifyffel skall alltid vara kraftigt pigmenterade i svart eller brunt (enligt pälsfärgen). Icke accepterade färger är harlekin, blå eller isabell.

Storlek/vikt**Mankhöjd**

52-62 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Kort och kompakt.
- Köttigt huvud.
- Smal skalle.
- Öron som är korta eller alltför långa.
- Stop som saknas eller är överdrivet.
- Blick som är undvikande, vilt stirrande eller uttryckslös.
- Köttfärgat pigment eller pigmentlösa fläckar på ögonkanter eller nostrifyffel.
- Inkorrekt benställning.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Spetsigt nosparti.
- Rovfågelsgula ögon.
- Permanenta ståndöron.
- Över- eller underbett utan kontakt.
- Permanent rullad svans.
- Otillräcklig svansplym.
- Kort päls.
- Pälsfärgerna harlekin, blå eller isabell.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skkl.se

E-post Standardkommittén standk@skkl.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION